

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:

Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtnak.

DÉLSOMOGY

Szerkesztői iroda:

Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Képviselőnk.

Nemsokára elérkezik a nap midőn a haza polgárai legszentebb jogukat gyakorolják. Az országgyűlés 5 évi időszaka letelt, — a képviselők megbízatása megszűnt.

Tehát most újra van alkalma a nemzetnek, hogy sorsa és jövője fölött határozzon. A választási nagy napon mond ítéletet a nép képviselője fölött. Itél és bírál; — vajjon hogy szolgálta a haza ügyét a képviselő, tett-e valamit választókerületéért?

És érdemes-e arra, hogy újból megválasszák? A szigetvári kerületben a válasz igenlő. Bizonyítja azt az is, hogy a képviselő ellenjelölt nélkül áll; ami a jelenben ritkaság számba megy.

Minden politikai vonatkozástól eltekintve a képviselő választás társadalmi oldalával akarok foglalkozni. Mert jaj volna árva fejemnek, ha csak egy mákszemnyi politikát is kevernék czikkembe, mert akkor lapunk borszasztó jó barátja, kinek egy időben

már szándéka volt engem csekély dolgokért az ügyesség kosztjára adni, most bizonyára megcselekedné.

Pedig az nem volna egy cseppet sem szép dolog. Mert a magyar embernek soha sem volt tulajdona, a feljelentés a spiczliskedés; — sem az alattomos bosszu állás. Pedig lapunk borszasztó jó barátjának az egyik fő jó tulajdonsága az alattomos bosszu, és az, hogy orozva mar.

De térjünk át a dologra. Vessünk futó pillantást a multba. Ezelőtt 5 éve a társadalom meg volt gabalyodva (ez sajnos most is meg van), csak hogy az okok különbözők. Akkor politikai ma pedig társadalmi ok — az okozat. — Jött egy ember a kerületbe, kit ellen-szenvvel, megvetéssel fogadtak, de különösen e városban. Csak egy hajlék kínálkozott és akadt, hol fejét nyugalomra lehajthatta, mert számüzve volt mindennünét, kerülték mint a bélpoklost. Kicsiny volt pártja e városban, — de annál lelkesültebb. Mert ideálista volt mind a 17 embere; — kik megismerték a mások által gyűlölt em-

ber jó szívet jellemét és vele egy elvért rajongtak, távol minden önhaszon leséstől, anyagiasságtól. A kerület polgárai pedig karöltve önzetlenül a 17-el megválasztották az embert képviselőnek.

Aminő nagy párttusa volt ezelőtt 5 évvel e kerületben, ma oly csendes minden.

Nincs ellenfél. Hát talán csoda ez? Vagy honnét e változás? Nem csoda. Csak a belátás, az elismerés, mert egy párton van az egész kerület. És ez így van jól. Nagyon megváltoztak a viszonyok. Ma az átok és szidalom helyett mindenki élteti a kerület volt képviselőjét és jelöltjét *Olay Lajost*.

A megvetett a meggyűlölt ember, szeretve tisztelt képviselője volt és lesz e kerületnek. Mert ha van képviselő az országban, ki meg érdemli a hálát a szeretet, és tiszteletet, úgy ez az ember *Olay Lajos*.

Emlékezzünk. A képviselő párt-szemponthól is betöltte helyét a tisztelt házban, amit az ott tartott beszédei és hazafias cselekedetei is bizonyítanak.

A második feleség.

— Irta: GOTTIER LAJOS. —

A mikor Bathódy Endre az esküvőre utazott hogy a második feleségét haza hozza s ott állott a kis falusi állomás födeles perronján, a leányával meg Almásy Miklóssal, akik kikísérték a vasúthoz előbb megcsókolták Margitot, aztán kezét fogott Almásyval, miközben zavaratan köszörülte a torkát.

— Hát izé . . . e-ak azt akarom még mondani, hogy mig oda leszek, ne mászkáljám a portán körül. Már csak a világra való tekintettel sem illenek, hogy Margit férfi látogatást fogadjon, ha egyedül van. Tudod nagyon jól, hogy máskor mindég szívesen

látott vendég vagy a házamnál. Ha Isten segít mához négy hétre itthon vagyok (Abba a négy hétbe már belé van számítva a konvencionális abbáziai nászut is.)

Mind a hárman elpirultak, de azért iparkodtak elfogulatlanul mosolyogni egymásra. Aztán a boldog vőlegény fölszállt a kupéba, harmadikat esőngettek, s a vonat szuszogva dübörögve megindult.

Azok ketten még mindig ott álltak a fagyos földön s bámultak a vasszörnyeteg után, a mig csak el nem tűnt az a szemök elől. Hogy egyedül maradtak, feszélyezve éretek magokat az öreg megjegyzése miatt.

Végre a leány törte meg a csendet.

Azt mondta, hogy:

— Menjünk, haza.

Megfordultak, és szótlánul mentek a szánkához. A Bathódy két szürke paripája

türelmetlenül toporzékolt, a parádés kocsis alig tudta megtartani őket.

Hogy fölültek a szánba, a lánynak eleven kedélye egyszerre fölülkerekedett: elmult a feszély, még ingerkedett is az udvarlójával.

— Aztán a templom előtt szépen leszáll és haza megy. Halotta mit mondott az apám, hogy kerülje a portánkat, mig egyedül leszek. Ki is iratom a kapura, hogy: „Salva guardia.“

— Persze majd olyan udvariatságot követek el, hogy haza se kísérjem.

— Soh se ölje meg az a nagy udvariatság! Majd csak haza talál Péter maga nélkül is.

S az ifju hiába szabódott, a templom előtt le kellett szállnia.

Székely Ármin polgári és egyenruházati intézete

KAPOSVÁROTT.

Raktáron lévő elsőrendű angol és hazai szövetekből készít divatos, kifogástalan szabásu polgári ruhákat. Nagy raktárt tart saját műhelyeiben készült kész férfi-, fiu- és gyermekruhából. — Katonai egyenruhákat, egyéves önkéntesi felszereléseket előírás szerint szállít. — Kivánságra megbizottját a megrendelés felvétele céljából díjtalanul küldi ki.

Tett-e valamit a képviselő a kerületéért? Igen sokat tett. De mindent jogosan. Kért, — követelt ha arra szükség volt — és teremtett Munkálkodásának gyümölcse látható is. Ott a szigetvár-kaposvári helyiérdekű vasut, amit Kaposvár derék képviselőjével *Vörös* Lászlóval együtt hoztak létre. Itt a polgári iskola, mely a tudományok esarnoka lön és kulturális szempontból óriási haladása ez a városnak. Itt is a jótékonyágáról nevezetes és derék ember *Biedermann* Rezső által adományozott tőkét tette gyümölcsözővé a képviselő. A város előjárósága minden fontos dologban az ő tanácsát és közbenjárását kérte ki. Aminek mindig megvolt a kellő eredménye, úgy anyagilag, mint erkölcsileg.

A kerület egyes községei, mint Dráva-Szt.-Márton és az ottani vidék, valóságos jótevőt nyertek benne. Felvilágosítá őket, — ügyeiket rendezte. A községeket virágzóvá tette. Légió azoknak a száma kiknek szolgálatára állott. Minden egyes ember kinek ügyes bajos dolga volt, vagy segélyre könyörületre szorult, csak ő hozzá folyamodott. S a kinek tiszta és becsületes volt a kérelme, s nem ütközött a törvénybe, azoknak ügyeiben pontosan eljárta, nem kimélve időt, fáradságot sem vesződséget. Ahol pedig a könnyet kellett le törölni szenvedő embertársa szeméből, ott a töle telhető jótékonyágával mindenkin segített. Hány szegénynek adott kenyeret? Mennyi embernek állást, megélhetést existenciát?

Azt csak azok tudják megmondani, kik közelebbről érintkeznek vele. Mert ő soha sem dicsekszik, ha valami jót tett, és nem szereti, ha valaki dicséri.

A lefolyt 5 év alatt számtalanszor kereste fel a választóit, el-el látogatott a kerületbe, meglátogatta jó barátait, meghallgatta panaszait — és ha csak lehetett segített, orvosolta a bajokat. Részt vett választói és polgártársai örömeiben és bánatában egyaránt. Velünk busult velünk vigadott.

Nem zárkózott el sohasem azelől, ha a jótékony erkölcsi testületek meghívták mulatságaikra, részt vett *ő valóságos különbség* nélkül mindenütt.

Példát adott a társadalmi életre nézve is, de itt a példa csak falra borsó volt. Még igen sok jó tulajdonságát lehetne felsorolni a képviselőnek ki kerületének valósággal atyja.

De miért tegyük? Hisz mindenki tudja és elismeri ezt.

Távol minden korteskedéstől és politikától szívem sugallatát követve irtam meg e cikket. Kapacitálni senkit sem óhajtok, tisztelem minden ember meggyőződését, de reményem, hogy a kerület, a közönség bizalma imponans módon fog megnyilatkozni a választás napján.

A „szigetvári“ kerület gratulálhat magának, hogy oly derék és országos hírű ember mint *Olay* Lajos, kinek munkássága, még sokat van hivatva teremteni és működni a haza javára képviseli őt a parlamentben.

Az általa kivívott nagy eredményekért pedig nyujtsuk neki az elismerés hála és tisztelet babér koszoruját.

A Magyar Király Pécssett.

Ő Felsége első *Ferencz József* magyar király a nagy gyakorlatok lefuvása után a Dunántul és Baranya megye legszebb városát Pécssett tisztelte meg látogatásával A város ez alkalommal lobogó dísz öltött és valóságos ünnep napja volt e hó 18-ika szerda Pécs városának. Az ünnepély lefolyásáról részletes tudósításunk a következő

A király bevonulása.

D, u. 2 ó. 5. p.-kor érkezett meg Ő Felsége *József* főherceg báró Fejérváry Géza miniszter, Apor báró hadsegédének valamint Kőnig kabinetirodai osztályfőnök kíséretében két szürke ló által vont kocsiján Görcsönyből Német-Úrög községhez, melynek házai lombfüzerekkel és zászlókkal díszítve ünnepi benyomást tettek.

A király kocsija előtt *Tormay* Károly alispán és *Vaniss* Sándor főszolgabíró hajtattott egy kocsiban.

A szigeti országuton a hadapródiskola előtt felállított diadalkapun át az összegyűlt közönség zugó éljenzése és dobpergés közt megérkezett Felséget a hadapród iskola kapujánál *Széli* Kálmán miniszterelnök, s Baranya vármegye közönségének képviselete élén *Fejérváry* Imre dr. báró főispán és *Tormay* Károly alispán továbbá *Majorossy* Imre polgármester a város nevében és *Sorssich* Béla őrnagy, az intézet parancsnoka üdvözölték.

A királyt *Széli* Kálmán m.-elnök üdvözölte majd *Fejérváry* Imre dr. főispán adott a megye közönsége nevében örömeinek kifejezést, hemutatván utána *Majorossy* Imre polgármestert.

Báró *Fejérváry* Imre főispán pedig szép beszéddel üdvözölte Ő Felségét.

A hadapródiskola szépen díszített udvarán állottak sorfalat a hadapródiskola négy évfolyamának növendékei (400) s a tanári kar. Ő Felsége ismételtlen elléptetett a ka-

A lány akkorra már megszánta s szürke keztyűs kis kezét oda nyujtotta neki.

— A vizontlátásra! . . . Négy hét múlva.

A férfi gyöngéden fogta meg izmos markával a kis kezét és áhitattal emelte ajkaihoz.

S hogy megindult a szán utána kiáltott: — Nem állom ki.

Margit féloldalra fordulva felelt vissza — De muszáj ám!

(A falu hirharangja, a ripacsos Horvát Bertiné éppen arra ment, és végig nézte az egész jelenetet. Rögtön be is tért a kántorné komámasszonyhoz s ott azon módon melegeben kitalálta, hogy az Almásy uraság ott csokolózik világos nappal a Margit kisasszonnyal az utca közepén. Látszik, hogy árva. Nincs aki gondot viseljen az istenadttára!)

Almássy Miklós pedig megelégedett mosolyal simította végig szép fekete bajszát, aztán nyugodtan indult hazafelé, mint akinek rendben van a szénája. Körülbelül tisztában volt ő már a Margit érzelmeivel.

Modern emeletes ház az Almássy kúria, ott a templom háta mellett. A falusiak úgy hívják, hogy: „Kastély.“ Egyedül lakik

benne Almásy Miklós, mióta az édes anyja meghalt. Csinos birtok maradt reá, abban gazdálkodik. Csak két uraság van a faluban ő és Bathódy Endre.

Hogy Margit hazaért, kis öcsét, az öt éves Gézát, kisirt szemekkel találta az ebédlöben, a vén Kati pedig, a ki most szakácsnői minőségben szolgálja a Bathódy familiát de valamikor dadája volt az első asszonynak és „staffirungba került a házhoz,“ hát a vén Kati akkor sompolyogott ki a gyermek mellől, a mikor Margit benyitott az ebédlöbe.

Egy pillanat, és a lány ledobta muffját, kalapját, felsőjét fölkapta a gyermeket s leült véle a kandaló mellé, a vén borkarszékbe.

— Drága angyalom! mi bajod? miért sirtál? kérdi, mialatt össze csokolja a kis szöke fejet.

De a gyermek nem felel, hanem makacsul néz balczipője orrára, melyen immár folytonossági hiány mutatkozik, hirdetve a mulandóságot.

S hogy néje tovább faggatta, hizelgő, beczező szavakkal iparkodva vallomásra bírni, hangos sirásra fakadt.

— Kati! jöjjön be csak!

Kati azonban roppant esörömpölést visz véghez a konyhában s úgy látszik nem hallja a hívó szözatott, elfoglaltatása miatt, Margitnak kell kimenni érte.

— Jöjjön már be! Nem hallja, hogy itt kiabálok?

Kati végre bejön. Fekete kendő van a fején, mélyen az arczába huzva, alig látszik ki az orra hegye. De Margit azért mégis észreveszi, hogy a szeméi is ki vannak sirva.

— Mi történt itt, mig én oda voltam? Mielte magokat.

Az öreg asszony eleinte kitérő feleleteket ad, de a leány erélyes unszolására, végre kirukkol véle hogy hol a bibi.

— Nincs már nekem többet maradásom ennél a háznál, ha a nagyságos ur mostohát hozza a nyakunkra. Mi lesz ebből az árvából? folytatja zokogva, mialatt a fueska is ujult erővel fog hozzá a siráshoz. Mi lesz belőle? Kivált ha Margit kisasszony is férjhez megy. Nem lesz a ki védje meg a rosz mostohától. Bár csak Iluska se jönne haza a zárdából sohasé. Hogy nekem vénségemre ilyet kellett megérni! Mit mondana hozzá a lelkem, drága aranyom?! Az istenben boldogul

détnk sorfala között, előbb kíséretével, majd másodizben Sorssich Béla őrnagygyal, Majd a kadetek defiloztak el a király előtt tisztelegve, minek megtörténte után a király József főherceggel, Széll és Fejérváry miniszterekkel Klubucsáraltábornagygyal és Sorssich Béla parancsnokkal a főépületbe lépett. Onnét a fölépesőn felmenvén Ő Felsége az épületbe, háromnegyed óra hosszat időzött.

A hadapród iskolában a király megtekintette a társalgó termeket, muzeumokat tantermeteket, háló termeket, a disztermet, hol nevét bejegyezte az emlékkönyvbe, hasonlókép bejegyezte József főherczeg s báró Fejérváry miniszter is.

Megtekintette a kápolnát is ahol Kozáry Gyula hittanártól a hadapródok vallási előmeneteléről kérdezősködött. A torna helyen a növendékek tornászásban gyönyörködött s igen megdicsérte a tornászokat, megtekintette azután az uszodát is.

Visszatérve az udvarra előléptette a tisztikart s az évfolyamok jelesebb növendékeit, kiknél előmenetelükről és családi körülményeiről kérdezősködött

--- Fiuk nagyon megvagyok elégedve!

Ő Felsége a hadapródoknak 1600 koronát adott,

A hadapród iskola ajtajánál kocsiba ült József kir. herczeggel s a szigeti országoton, a ferencziek utcáján, a Scitovszky téren, a Kardos-Kálmán ut nyugati részén az ott felállított diadalkapun át a püspöki palota elé hajtatott.

Az uton mindenütt óriási tömeg tolongott, hogy a felséges Urat lássa. Sorfalat állottak az utakon az iskolások és testületek amelyek mögött óriási közönség várakozott türelmetlenül a Felség megérkezésére, kik között a rendet fekete ruhás kék és sárga jelvényes rendezők tartottak fenn.

A hatalmas lobogókkal és zöld lombfüzerekkel diszitett uton jött pont 3 órakor a felség éljenzés közt a sétatéri diadalkapuig, hol a fanfarok harsonája hirdette a közönségnek, melynek zöme a felső sétatéren e helyt összepontosult, hogy a Felség megérkezett.

A harsonaszót elfojtotta a tömeg „Éljen“ kiáltása, s a diadaliv erkélyeről Förster Mara, Rihmer Manci, Szillassy Katinka és Straka Ilona urhölgyek szótak virágot a Felség utjába, kinek a lelkesültség s a hódolat ily impozáns kifejezése láthatólag jól eset, kocsijával azonban nem állott meg, hanem a diadalkapun át tovább hajtatott,

A székesegyház előtti obeliszkek két középsőjét kék és sárga iv köti össze, melyen aranybetűkkel áll írva a mai nap felhangzó leghőbb kívánságunk „Isten áldd meg a királyt!“

A székesegyház előtt a püspöki palota bejáratánál Majorossy Imre polgármester Pécs sz. kir. város hódoló küldöttsége élén (itt várták a többi küldöttségek is) fogadta ő Felségét remek szép szavakkal.

Ő Felsége a következőkben köszönte meg a hozzá intézett beszédet:

Szivem mélyéből szölt Polgármester ur, midőn királyi kegyünk megnyilatkozásának jelezte jelen legújabb látogatásunkat. Szívöl köszönjük a szives fogadtatást.

Ugyanitt fogadta ő Felsége Baranya vármegye és Pécs sz. kir. város hölgyei hódolatát, kiknek érzelmeit Fejérváry Imre dr. báróné tolmácsolta egy sárga szegfü és ibolyákból kék és sárga alapból kiemelkedő krém színű és sárgásan pettyezett orhideákból művészileg összeállított csokrot nyujtván át a királynak. A csokor sárga és kék illusióval volt diszitve, róla gyönyörű kék és sárga nehéz selyem szallag csüngött

alá. A kék szallagra művészi himzéssel aranyban ez állott: „Pécs sz. kir. város és Baranya vármegye hölgyei“, a sárga szallagon ez: „Legmélyebb hódolatunk jeléül“.

Ő Felsége kit láthatólag meglepett a hölgyek figyelme, ilykép válaszolt a báróné üdvözlő szavaira:

— Köszönöm, hogy oly kegyesek voltak megjelenni.

Majd a csokorra nézve megjegyezte:

— Nagyon szép, igazán csinos.

A király a csokrot hadsegédének adván át, Széll Kálmán miniszterelnökkel belépett a püspöki palota gyönyörűen diszitett kapuján, hol Hetey Sámuel megyés püspök fogadta Ő Felségét papjainak élén teljes diszben. A püspök meleghangú beszédjére Ő Felsége épen ilyen hangon válaszolt megköszönve a szives fogadtatást.

A püspöki rezidencia déli növényekkel diszitett lépcsőházában gyönyörűen elrendezett délszaki növények ügyesen voltak csoportosítva. A lépcső karfája folyondárokkal volt körül övedzve, ilyenek csüngtek alá a vilányos lámpák kandellabereiről. Felül a lépcsőházban Ő Felsége mellszobra emelkedett ki a pálmák babérfák stb. ügyesen elrendezett csoportjából. A kapu alatti bejáratot díszes virág himes szőnyeg takarta, míg a lépcsőn bibor futó szőnyeg vezetett a zöld teremig, melyben a király később a küldöttségeket fogadta. A lépcsőházban a háttérben a pécsi szeminárium növendékpapjai álltak.

Innét a király kísérve József kir. herczegtől a házigazda megyés püspöktől és Széll Kálmán miniszterelnöktől lakosztályába tér.

Ő Felsége pár órai tartózkodásra elfoglalta a megyés püspök lakosztályát, melyből csupán a torony melletti főebédő lón a püspök magánlakásául fentartva, míg a fő-

nagysága! akit a tulajdon édes tejemmel tápláltam, ha ezt megérte volna, hogy a nagyságos ur gonosz ur gonosz mostohát hoz ide, a ki elüldöz majd a háztól mindnyájunkat, hogy egyedül üljön be a gazdaságba. S a hü vén eseléd ugyancsak ontja könyeit, alig gyözve törülgetni fehér kötényével.

Margit eleinte szóltanul hallgatta (mint-ha megdöbbsent volna egy kicsit). Később, aztán, látva hogy a gyermek mindig jobban sir, reá kiált az öreg asszonyra:

— Hallgason már! Nem szégyeli magát? így elrémíteni ezt a gyereket a sok bolond beszéddel!

A vén kati dörmögve megy ki, de az ajtóból még egyszer vissza szól:

— Na, hogy ennek nem leszen jó vége, annyi szent és igaz. Hiszen a nagyságos ur szive már most is elfordult a gyermekeitől. A tulajdon szememmel láttam, hogy vette le a szegről a drága angyali nagyságának az olajfestményü képét, és maga vitte a padra, hogy ne lássa többet senki, hogy még a gyerekei is felejtsek el a tulajdon édes anyjokat.

Ezzel becsapta az ajtót és kiment a konyhába s ott olyan kísértetes képekett vágott és annyit sóhajtozott, hogy a kis szolgáló halálra rémült tőle. Világért ki nem ment volna alkonyatkor egyedül az udvarra.

Félt, hogy a meghalt nagyságának a lelke ott leskelődik rá. Péter kocsis is alig várta, hogy megtörölje a száját a vacsorra után, rögtön kotródott ki az istállóba, pedig máskor nem lehetett kivásalni a konyhából, mindég ott bomlott a vászoncseléd körül, lévén még egy szemre való szobaleány is a háznál.

Margit ezalatt a kandalló mellett ült, öleiben a gyermekkel, aki végre el aludt a sok sírásban. A szobaleány nesztelenül járt, kelt, megterített a vacsorához s elvégezve dolgát, kiment a konyhába. Margit ekkor föllált, gyöngéden letette az alvó gyermeket a bőrpamlagra, aztán vette a nagy ezüst gyertyatartót és hősies elszántsággal nyitott be apjának szomszédos hálószobájába.

Az édes anya arczépe csakugyan eltűnt a falról, üres a helye. Egyedül függ ott Bathódy Endre, az arany rámában, energikus férfias vonásaival egészséges, piros arczával, szép szöke szakálával. Szakasztott úgy néz ki most is, pedig azt a képet tizennyolc év előtt festették.

Margit támolyogva jött ki a szobából, Imádott édes anyja iránt érzett kegyelete mélyen meg volt sértve,

Nagyon keveset aludt azon az éjjelen. A Kati beszéde sehogysem ment ki a fejéből. Hiába iparkodott elhítenni magával, hogy a bolond vén eseléd beszél a világba

az eltűnt arczépe igazat látszott adni neki. Nyugtalanul hanykolodott ágyában, tépelődve a jövő felett. Hogy is lesz hát, ha a mostoha eljön? Vajjon hogy néz ki? Sohase látta életében, csak annyit tudott róla, hogy ünnepekt pesti szép leány és hogy nem sokkal idősebb mint ő. Bathódy az összel ösmerkedett meg véle, a mikor felment a futtatásokra a fővárosba s rövid időn rá meg volt az eljegyzés is.

Margit háromszor is fölkel, gyertyát gyujtott, hogy megnézze a kis Gézát, nincs-e valami baja? Meg-meg tapogatta az alvó gyermek homlokát s úgy ünt föl neki, mint-ha az forróbb volna a rendesnél. Aztán vissza feküdt isnét ágyába, hogy folytassa a harcát az álmatlansággal. Máskor pedig boldog álmok zárták le szép szemét, szüzies fekhelyén, ha valakire gondolt, a ki édes dobogásba hozta érintetlen szívét. Most nem akart rá gondolni. Vétéknek tartotta volna a saját boldogságával foglalkozni, mikor — hite szerint — olyan veszedelem fenyegeti kis testvéreit, apjának második házassága által. (Már az igaz, hogy míg életünk egyik felét olyan aggodalmak töltik be, melyek később alaptalanoknak bizonyulnak, másik felét olyan remények képezik, a melyek sohasem valósulnak meg, s mégis ez ad vigaszt nehéz napjainkban, míg amaz okossá tesz az örömben.)

(Folytatás következik.)

ebédlőtől a székesegyház felé eső 3 terem a küldöttségek fogadására szolgált. A püspöki palota portáján burgzsandár állt őrt.

József kir. herceg rövid idő múlva uralkodónktól lejött és Klobucsár altábornaggyal eltávozott a püspöki palotából ezután következett a küldöttségek fogadása.

Ő Felsége elutazása.

Fél 6 óra előtt Széll Kálmán miniszterelnök hajtott végig a sorfalat képező közönség által hagyott széles uton a Széchenyi téren át, élénk éljenzésektől kísérve, majd Daróczy Aladár főispáni titkár külön és Tormay Károly alispán külön kocsin, mind diszmagyarban. Végre megszólalt a székesegyház nagyharangja és utána a többi templomok harangjai jelül, hogy a király a püspöki palotából elindult. A türelmetlenül várakozó közönség felriadó éljenzése közben hagyta el uralkodónk a püspöki palotát, hogy a zászlókkal feldiszitett uton a vonathoz hajtasson.

Hetyey Sámuel megyés püspök pap-ságától környezve fogadta a lakosztályából kilépő felséges urat és őt a lépesőházban a lépeső aljánál álló hintóhoz kísérve, ahol a király tőle szívélyes bucsut vett.

Ezután Ő Felsége kocsira ült hadsegédével és a Habsburgthoron keresztül hol ismét megszólaltak a tornyon a kürtösök és virágot szórtak a magyarruhás hölgyek, a közönség pedig mindenféle lelkesen éljenzett, mely éljen áradatként ment tova le a Széchenyi téren át.

A király előtti fogatban Fejérváry főispán és Vaszary Gyula főkapitány ültek, úgy mint a bevonuláskor.

— A vasuti állomáson Ő Felségét a már előbb a pálya udvarra érkezett József királyi herceg, Fejérváry Géza honvédelmi miniszter, Széll Kálmán miniszterelnök s a Magyar Államvasutak nevében Ludwig Gyula elnök igazgató fogadták a bejárat feltett emelt bitor bársony baldachinum alatt, hol majd egy negyed óráig sétálgatott ő Felsége.

A perronon megjelentek az összes Ő Felségénél tisztelgett küldöttségek a férfiak legnagyobbrésze diszmagyarban.

Ludvig Gyula államvasuti elnökigazgató jelentésére Ő Felsége az udvari váróteremen keresztül a peronra ment s a közönség lelkes éljenzése közben mondott köszönetet Majorossy Imre polgármesternek a fogadtatásért, majd Széll Kálmán miniszterelnöktől bucsuzott el e szóval.

— A viszontlátásra.

Az udvari vonat ajtajában állott ő felsége, mikor a vonat Ludvig elnökigazgató és Kotányi főfelügyelő vezetésével pontban hat órakor indult el, mely a jelen voltak harsogó éljenzése közben szeretett urunkat királyunkat elvitte.

H I R E K.

— **Ő Felsége utazása.** A király szerdán este utazott el Pécsről. Az udvari vonat Szigetvár állomáson is pár perczig időzött. Mely alkalommal az egybegyült közönség harsány éljenzése közben robogott el az Uralkodót vivő vonat az állomásról.

— **A községi iskola államosítása** ügyében a tanfelügyelő megkereste a várost, hogy a községi költségvetést, leltárt, állami adó kimutatást, az iskola költségvetését, a lakosok létszámát, nemzetiségi és vallás szerinti részletezéssel vele mielőbb közölje.

— **Olay Lajos beszámoló és program beszéde.** A szigetvári kerület orsz. gyűlési képviselője Olay Lajos a múlt vasárnap délután 3 órakor tartotta Szigetvárott beszámoló és program beszédét, Ez alkalommal a Zrínyi-téren egybegyült szép számú közönség előtt. A gyűlést Barla Szabó János pártelnök nyitotta meg; és hosszabb beszédben méltatta a képviselő érdemeit. Beszédét azzal végzi, hogy a kerületnek ismét jelöltül ajánlja Olay Lajost. Harsány éljenzés követte az elnök szavait, és az egyhangulag kikiáltott jelöltért küldöttség ment, hogy őt meghívják és felkérjék, hogy a jelöltséget újból fogadja el, s — beszédét megtartsa. Olay ezután a szobor előtti emelvényre lépett és megkezdé beszédét; amit az egybegyült közönség a legnagyobb figyelemmel hallgatott mind addig, míg temetésre nem harangoztak ekkor kénytelen volt abba hagyni a szépen indult beszédet, de az idő egyre mullott és így kénytelen volt beszédét hamarosan befejezni. Mindazok, kik a beszédet hallották a legnagyobb elismeréssel és dicsérével vannak Olay nyíltsága és hazafias szellemben tartott beszéde iránt. Miután Olay a jelöltséget elfogadta Kovács Bertalan kálmáncsai ev. ref. lelkész tartott, hazafias szellemű és gyújtó hatású beszédet. A megtartott beszédeket gyakran félbeszakította a megmegújuló éljenzés. A pártalakulás után pedig Barla Szabó pártelnök rövid szavakkal bezárta az ülést; amely Olay Lajos éltetésével ért véget.

— **Meglötte a csősz.** Vadkörtét mentek szedni a patai sűrűbe a múlt héten Pölöskei Pál Göbölös István Pintér János és Nagy István 9 éves gyerek. — Amint azonban javában szedték a finom gyümölcsöt, (amit nem irigylünk tőlük) egyszerre csak felbukkanik a csősz alakja. Uész vesd el magad futásnak ered a körte szedő társaság. Szónyi István meg nem azért csősz, hogy hivatásának tudatában ne lenne, minek is volna a puskája vállán, ha nem azért, hogy használja, Használt is és a menekülők után lött kétszer. Az egyik lövés talált is — és pedig a szegény kis Nagy Pistának a balkönyökébe furódott kinek azonnal keserű és savanyu lett a vadkörte, — Amint az orvos mondja a fiu sebének gyógyulása hosszabb időt vesz igénybe. A szigetvári csendőrség kinél jelentést tett a fiu atyja a puskát a csősztől elkobozta. A csendőrök az esetet a szolgabírósnál és a kaposvári ügyészséghez bejelentették.

— **A király adományai.** Ő Felsége Pécs város szegényeinek ezer koronát; a pécsi önkéntes tűzoltóságnak négyszáz koronát és Göresöny község szegénypénztárának hatszáz koronát adományozott.

— **Tiszti vizsga.** Kacsicz Pál esendőr hadapród ki egy havi próba szolgálata a szigetvári csendőrséghez volt a tavaszal beosztva, és kit olvasóink közül is számosan ismernek, f. hó 10-én Székesfehérváron a csendőr tiszt vizsgát sikerrel letette.

— **Szüreti multság.** A „szigetvári kath. legény-egylet“ folyó hó 22-én ma vasárnap a „vasuti“ vendéglőben Szüreti mulatságot rendez. Este 7 órakor indul a szüretelő ifjuság a legény-egyletből a multság helyére — hol fél 8 órakor kezdődik a szüret, utána táncz. Belépő-díj: 60 f. Pártoló tagok a szokott kedvezményben részesülnek. A kit szálló lopáson kapnak először 20 azután 10—10 fillérrel lesz büntetve. Koszoru-jegy 10 fillér.

— **A néfölkelő szemle.** Szigetvárott a „Korona“ szálloda nagytermében október hó 17-én tartatik meg.

— **Ujtás a postánál.** Az utalványok könnyebb elszámolása céljából a kereskedelemügyi Miniszter elrendelte, hogy folyó évi október hó 1-től kezdve, csakis a szorosan vett belföldi (Magyar- és Horvát-Slavon ország) forgalomban váltott postautalványokat szabad rózsaszínű úrlapon kiállítani míg ellenben Ausztriába Boszniába és Hercegovinába szóló postautalványokhoz; (a külföldiekhez hasonlóan,) sárga színű nemzetközi úrlapokat kell használni a külföldre szóló postautalványok czimiratában ezentul a rendeltetési ország nevét is ki kell a feladónak írni.

— **Okirathamisító.** Kovács Árpád szobafestőt csak öt rendbeli magánokirat hamisítás büntetteért keresik. Ő kigyelme neszt vette a dolognak és ismeretlen helyre távozott. Személyleírása a következő: Róm. kath. nős testalakata sovány, termete nyulánk homloka rendes, haja vöröses szőke szeme szürkés, szája szabályos, arca hosszú, álla kerek, orra rendes, arczszíne halvány anyanyelve magyar beszél németül is. A kaposvári törvényszék körözötteti és a letartóztatását kéri.

— **A cselédügy rendezése.** Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter rendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, melyben a cselédügy megkezdett munkálatait bőviti ki fontos intézkedéssel. A belügyminiszter ugyanis elrendelte, hogy a helyi cselédek befogadására hatósági cselédmenedék helyek állításának föl az országban és számukra ingyenes közvetítő-intézet rendeznek be, hogy ilyképpen megóvják őket a cselédszerzők zsarolásától.

— **Katonai baleset.** Simon József sásdi szolgabíró, Fischer József, csurgói csendőrhadnagy és Krisztián pesti detektív e hó 16-án kocsin Patacs felé mentek, midőn egy velük szembe jövő katonai automobil a kocsit fellökte s derékon kettétörtte. A baleset mindazonáltal szerencsésen végződött a menyenyiben a kocsiban voltak csak kisebb mérvű sérüléseket szenvedtek. A nekivadult lovakat, melyek elragadták a kocsi roncsait, csak Német-Üröghön sikerült elfogni.

— **Végrendeleti hagyomány.** A szigetvároli született, és elszegényedett sorsban élő özvegyek részére néhai Gubics János szigetvári polgár 200 kor. hagyományozott. Amely összeget az előjáróság legközelebb ki fog osztani azok közt kiket megillett.

— **Elcsipett betyárok.** Lapunk múlt számában hírt adtunk a Görögországban garázdálkodó betyárok felől. Helyreigazításul a hivatalosan vett értesülésünk szerint most még a következőket írhatjuk. A betyárok közül kettőt sikerült a csendőrségnek elfogni. És pedig *Szeglet* Vendel és *Mailinger* András kelemenligeti (Baranya m.) kanász bojtárokat. (Tehát nem Horváth György az egyik, mint azt tévesen megírtuk.) Az elcsipett betyárok azt vallották, hogy ők Baranyában találkoztak *Flander* Józseffel és átjöttek Somogyba. Szigetvárt megkerülték és Görögországba indultak. Szándékuk volt nem dolgozni, hanem könnyen élni. Rabolni lopni ahol csak lehet. Görögországba is azt akartak. A két elcsipett jómádár azt mondja, hogy *Flander* lőtt rá a koresmárosra. A tett elkövetése után pedig megugrottak és Horvátországba menekültek, ahol a baziai erdőben ők *Flandertől* elváltak és csakhamar megunván a csavargást, és a betyár életet, mely oly sok kellemetlenséggel és veszéllyel jár a mai világban, — vissza mentek haza Kelemenligetre, ahol elfogták őket. *Flander* hol létéről felvilágosítást adni nem tudnak. Most pedig reméljük, hogy az igazságszolgáltatás büntető keze súlyosan fogja sújtani a műcselelő betyárokat.

— **State Medical Institute** gyógy intézet vezetőségétől Amerikából a következő levelet kaptuk.

Tek. szerkesztőség!

Van szerencsém a *Tek.* szerkesztőségét azon kérelemmel felkeresni, méltóztassék ezen levelemet becses lapjában közölni.

Éppen most adtam ki egy könyvet „*Tanácsadó a betegek részére*” a mely könyv eddig husz nyelven lett lefordítva. Mivel pedig a könyv teljesen ingyen küldetik, azért kérem azt a mélyen tisztelt olvassóival tudatni, hogy mindenki, a ki ezen felhívást a lapból kivágja s az alább jelzett címre beküldi az azonnal kap egy könyvet a mely szépe van illusztrálva s 120 oldalra terjed teljesen ingyen minden fizetés s minden kötelezettség nélkül.

Mivel a könyv magyar nyelven is le van fordítva, azért kérjük minnél előbb érte inni, mert csak 200.000 példány lesz ingyen kiosztva. A levelet bérmentesítve így kell címezni: *State Medical Institute, 704 Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.*

Azon reményben hogy ajánlatomat elfogadják mivel azzal minden embernek csak jót akarok tenni, maradtam,

Kiváló tisztelettel

Dr. A. E. Robinson, orvostudor-dékán.

IRODALOM.

Lányok, asszonyok ezimen egy kötet novellát ad ki *Szabados Károly* Budapesten. A könyv oktav nagyság, finom papírra nyomva, *illusztrált díszes címlappal* van ellátva, — körülbelül nyolcz ivnyi terjedelemben — a folyó év szeptember havában fog megjelenni.

Füzdött példánynak az ára 2 korona 40 fillér; díszes vászonkötésben 3 korona.

Gyűjtőknek 10 előfizetés után egy tiszteletpéldányt ad. Gyűjtő-ívet — kívánatra — bérmentve küld bárkinek.

Az előfizetési összeg posta-utalványon a címre: VI. ker. Podmaniczky-utca 12, III. em. kell küldeni.

Szerkesztői üzenetek.

Audiat. Miért nem válaszolsz levelemre? Irj és küldj valamit. Üdvözet.

N. J. Pécs. Egyelőre elvagyunk látva. Lehet azonban, hogy majd sorát ejtjük.

H. J. N.-Lad. A küldöttet megkaptuk talán némi javítással, hozzá az előfizetők sorába bármikor beléphet.

Szeptember. Beküldött cikkét nem közölhetjük, mert lapunk munkatársa igen jól megírta már mind azt amit ön mond. — Különbösen téved, ha azt hiszi, hogy álnévvel aláírt cikket közlünk. Azt csak munkatársainktól fogadjuk el.

Bárváth Gyula

felelős szerkesztő.

Kozáry Ede

laptulajdonos és kiadó.

139 sz.

901. vh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1901 V. 300/3 számú végzése következtében Dr. Kriszt Béla szigetvári lakos ügyvéd által képviselt Matyók Katalin és társa javára Bosnyák Kálmán alammelléki lakos ellen 32.-18.-82 K 52 f s jár. erejéig 1901. évi július hó 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 950 K becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, kocsi, szarvasmarhák és gazdasági eszközök nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1901 V. 300/3 számú végzése folytán 32.-18.-82 K 50 f tőkekövetelés, annak évi — kamatai és eddig összesen — K — fillérben bíróság már megállapított költség erejéig **alperes lakásán Almamelléken** leendő eszközzésére **1901 évi október hó 5-ik napjának délelőtt 8 órája** határidőül kitűzetik ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 103. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár 1901. szeptember hó 16-án.

Klie János
kir. bir. végrehajtó.

Bährvárt Károly
óras
Szigetvárott.
Mindennemű órák olcsón eladotnak és javítottatnak egy évi jótállás mellett.

**Hirdetéseket jutányos áron vesz fel
a Kiadóhivatal.**

Kozáry Ede

SZIGETVÁR, Zrinyi-tér 46.

a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala.

Könyv- és papirkereskedésében kaphatók:

Polgári és községi iskolai tankönyvek

író rajzszerkek és kellékek, könyvtáskák,

nagy választékban jutányos áron.

Nagy választék legújabb képes levelező-lapokból.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból.

Könyvnyomda. ○ ○ ○ ○ ○

Könyvkötészet.

Nagyraktár szivarka hüvelyekből.